

KLİNİK PSİKOLOG

İREM OTURAKLIOĞLU KAYA

PSİKOLOJİ
KİTAPLIĞI

RENKLERİMİN SIRRI NE?

TRAVMA TRAMVAYI'NDA YOLCULUK

ÇİZER: AYÇA TUBA KAYA

BÖLÜM 1

Eve Dönüş ve
Yeni Maceralar

Simla, yaz tatilini anneannesi ve dedesinin yanında geçirdi. Meyve bahçelerinde koştu, komşu teyzeleri ziyaret etti, sıcacık kumlarda oynadı, yıldızları seyretti, balık tuttu, gitar çaldı, ip atladı ve buz gibi limonatalar yudumladı. Tam anlamıyla **harika** bir yaz geçirmişti.

Yaz boyunca çok eğlenmişti ama eve dönmek için de sabırsızlanıyordu. Çünkü aylar önce arkadaşlarıyla bir plan yapmıştı. Simla ve arkadaşları, yani Gizemli Olayları Sil Süpür Ekibi, herkesin konuştuğu özel bir yere gideceklerdi. Bu yeri görmek için öyle heyecanlıydı ki... Tatilin bitmesi, bu özel geziye çok az kaldığı anlamına geliyordu.

Simla yazlıktaki ağaç evine son kez gitti. **Resim defterini, boya kalemlerini ve tatilde okumak için yanına aldığı kitapları** sepetine doldurdu. Sonra ağaç evden ayrıldı. Valizine koymayı unuttuğu şeyleri var mı diye kontrol etmek için yazlıktaki odasına geri döndü. Son hazırlıklarını yapmalı, geride hiçbir eşya bırakmadığından emin olmalıydı.

Simla, heyecandan erkenden uyandı o sabah. Günlerdir beklediği, hayalini kurduğu, arkadaşlarıyla her konuştuğunda içini kıpır kıpır eden o gün sonunda gelmişti.

Bavulunu bir gün önceden hazırlayıp kapının yanına koymuştu. Anne ve babasının bavullarını kapıda göremeyince telaşlandı. **"Yoksa hâlâ uyuyorlar mı?"** diye düşündü. "Ya uçağı kaçırsak? Ya arkadaşlarım beni beklemeden giderse?"

Simla, anne ve babasının odasına gidip kapının önünde durdu. Önce kapıya nazikçe vurdu. Aslında içinden kapıyı **yumruklamak** geçiyordu. Geç kalma ihtimali onu çok korkutuyordu.

İçeriden yanıt gelmeyince, bu kez kapıyı biraz daha hızlı çalmaya başladı.

"Hey! Uyanın bakalım! Saat kaç oldu, nasıl hâlâ uyuyabiliyorsunuz?"

Annesi, uykulu gözlerle kapıyı araladı. Kızının telaşlı hâlini görünce gülümsedi.

"Simlacığım, saate baktın mı hiç? Henüz saat altı."

Simla'nın şaşkın bakışlarını görünce devam etti:

"Dün akşam konuşmuştuk ya, hazırlanmaya se-kizde başlayacaktık."

Simla, telaşla kolundaki saate baktı. Akrep ve yelkovan sanki yerinde sayıyordu. Yanaklarına hafif bir kızarıklık yayıldı. "Saat daha altıymış. Ben çok daha geç olduğunu sanmıştım! Özür dilerim anne, galiba biraz fazla heyecanlandım."

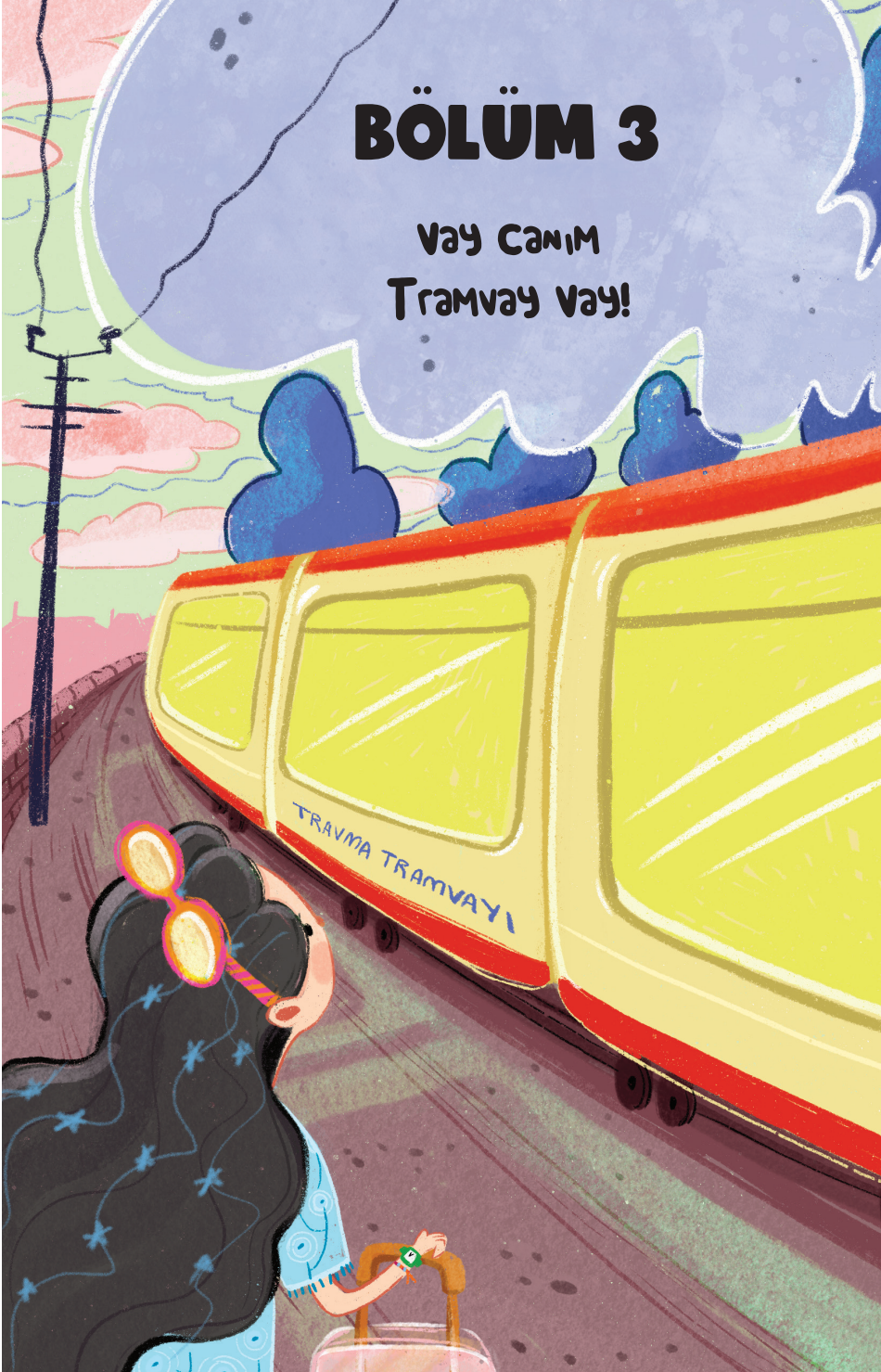
"Madem uyandık, tekrar yatmaya gerek yok. Ba-ban ve ben de hazırlanmaya başlarız şimdi." dedi annesi.

Simla sevinçle zıpladı ve koşar adım merdiven-leri indi. Bahçeye doğru ilerlerken kendi kendine mırıldanıyordu.

"Acaba arkadaşlarım uyan-dı mı? Umarım herkes bavulunu akşamdan hazırlamıştır. Hepimiz vaktinde orada olmalıyız. Çok eğ-lenceli geçecek, eminim!"

BÖLÜM 3

Vay Canım
Tramvay Vay!

Gizemli Olayları Sil Süpür Ekibi ve aileleri, trenin kalkış noktasında buluşmak için sözleşmişlerdi. Günlerdir bu anı bekleyen Simla, buluşma yerine ilk gelen kişi oldu.

Simla şaşkınlıkla sordu:

"Anne, trenin üstünde neden 'tramvay' yazıyor? Bu bir tramvay değil ki!"

Annesi, trenin üstündeki yazıya baktı.

"HMM, İLGİNÇ!" dedi düşünceli bir şekilde. "Tramvay genelde kısa yolculuklar için kullanılır ve bu kadar büyük olmaz. Sanırım bu ismi kulağa hoş geldiği için tercih etmişler, tatlım."

"Kulağa hoş gelmek mi?" diye sordu Simla merakla. "Yani sadece güzel diye mi öyle demişler?"

Babası gülümseyerek açıkladı: "Bazen kelimeler birbirine benzediği için bir arada kullanılır. Bu da onları akılda tutmayı kolaylaştırır."

Simla hâlâ tam anlamamış gibiydi. Annesi açıklığa kavuşturmak istedi.

"Bak şekerim!" dedi ve trenin üstündeki yazıyı işaret etti.

"Tramvay kelimesinin önünde başka bir kelime daha var. Onu okuyabilir misin?"

Simla annesinin gösterdiği yere baktı ve yavaşça okudu: **"TRAVMA TRAMVAYI."**

"İşte!" dedi annesi. "Travma ve tramvay kelimeleri birbirine benziyor, değil mi? Bu yüzden akılda kalıcı oluyor."

Simla kaşlarını çatarak sordu: "Peki ama travma ne demek?"

Tam o anda Agâh, Elif, Nehir, Lina ve Mert heyecanla koşarak yanlarına geldiler.

Ekip neşeyle sohbet ederken, aileleri de kendi aralarında sohbeta dalmıştı.

Tren düdüğü çalınca hepsi vagonlara doğru koştu. **GOSSE (Gizemli Olayları Sil Süpür Ekibi)**'nin bu kadar heyecanlı olmasının nedeni geçen yıl üst sınıflardan duydukları hikâyelerdi. Onlar da bu trenle yolculuk yapmıştı. Üç gün süren bu yolculuğun ardından âdeta bambaşka kişiler olarak dönmüşlerdi.

“Tren, okyanusun derinliklerinden geçiyormuş, duydunuz mu?”

“Pencerelerden denizin altını izleyebilecekmışiz!”

“Bir de korku tüneline geçiyormuş.”

“Üst sınıflardan bir çocuk fenalaşmış hatta.”

Acaba tramvayın içinde neler oluyordu? Vagonlar nasıldı? Kimlerle tanışacaklardı? Bir de tramvaydaki rehberden söz edilmişti. Nasıl biriydi acaba? Ekip zihinlerindeki soru işaretlerini de bavullarına koyarak tramvaya bindi.